

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A zárlat pillanata**

1. A zárlat pillanata

Zsombor Dénes

Dániel a kilincsre tapadt kézzel állt a sötét előszobában, amikor a padló hirtelen megremegett a talpa alatt. A szomszédból mély, gyomorrengető bűgás csapott át a vékony téglafalon: Karesz csúcsra járatta a régi Marshall erősítőfalat. A torzított gitárhang fülsértő sikolyként hasított a folyosó csendjébe, túlharsogva Bendegúz padlástéri kriptobányáinak állandó, monoton zúgását.

A két gigantikus áramfaló egyetlen szempillantás alatt rántotta meg a ház amúgy is előregeedett elektromos hálózatát. Dániel monitora élesen felvillant, majd a folyosói biztosítéktábla felől pattanó hang kíséretében vakító, kék szikraeső világította meg a lépcsőházi ablakot. A következő másodpercben a teljes épület mély, átláthatatlan sötétségbe borult.

– Mi a fenét csinálsz már megint, Karesz?! – csattant fel Szabó Gábor rekedt hangja a korlát felől, miközben az égett műanyag fojtogató szaga gyorsan terjedt szét a folyosón. A vaksötétben ajtók csapódtak. Enci ijedt kiáltása keveredett Bendi szitkozódásával, ahogy a lakók a mobiltelefonjaik imbolygó fényénél a második emeleti ajtó felé indultak. Dániel lassan kilépett a folyosóra; a névtelen zsaroló üzenete még ott kísértett a zsebében lapuló kijelzőn, de a lépcsőházban hirtelen kibontakozó lincshangulat most minden más félelmet háttérbe szorított.